

opusdei.org

Dziewięć zagadnień, które pozwolą zrozumieć, czym jest Kościół

Czym jest Kościół, kto go
założył, czy trzeba należeć do
Kościoła, żeby być zbawionym?
Oto kilka odpowiedzi na
najczęściej zadawane pytania
dotyczące Kościoła katolickiego.

18-03-2024

Podsumowanie *dziewięciu pytań,*
które pomogą zrozumieć, czym jest
Kościół

1. Czym jest Kościół?
2. Dlaczego narodził się Kościół?
3. A kto założył Kościół?
4. W jaki sposób misja Chrystusa trwa na przestrzeni dziejów?
5. Kto należy do Kościoła?
6. Czy trzeba należeć do Kościoła, aby zostać zbawionym?
7. Jaka jest tożsamość chrześcijan, Ludu Bożego?
8. Jaka jest misja Kościoła?
9. Czym charakteryzuje się Kościół?

1. Czym jest Kościół?

Słowo „Kościół” oznacza „zwołanie”. Jest to termin często używany w greckim tekście Starego Testamentu na określenie zgromadzenia narodu wybranego w obecności Boga,

zwłaszcza w odniesieniu do zgromadzenia na Synaju, gdzie Izrael otrzymał Prawo i został ustanowiony przez Boga jako Jego święty lud (por. Wj 19). Nadając sobie nazwę „Kościół”, pierwsza wspólnota wierzących w Chrystusa uznała się za spadkobiercę tego zgromadzenia. Bóg „zwołuje” w nim swój lud ze wszystkich krańców ziemi.

W języku chrześcijańskim słowo „Kościół” oznacza nie tylko zgromadzenie liturgiczne, ale także wspólnotę lokalną lub całą powszechną wspólnotę wierzących. Kościół to ludzie, których Bóg gromadzi na całym świecie. Kościół Boży istnieje we wspólnotach lokalnych i urzeczywistnia się jako zgromadzenie liturgiczne, zwłaszcza w Eucharystii. Kościół żyje Słowem i Ciałem Chrystusa i w ten sposób sam staje się Ciałem Chrystusa. Zobacz Katechizm Kościoła Katolickiego 751-752.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Najważniejsze w Kościele jest dostrzeżenie nie tego, jaka jest nasza ludzka odpowiedź, ale tego, co robi Bóg. To jest właśnie Kościół: Chrystus obecny wśród nas; Bóg, który przychodzi do ludzi, aby ich zbawić, powołując nas poprzez swoje objawienie, uświęcając nas swoją łaską, podtrzymując nas poprzez swoją nieustanną pomoc w małych i wielkich potyczkach codziennego życia. To Chrystus przechodzi, 131.

Osoby różnych narodowości, różnych ras, z bardzo różnych środowisk i różnych zawodów... Kiedy im mówisz o Bogu, odczuwasz namacalnie ludzką i nadprzyrodzoną wartość swojego powołania do apostołstwa. To tak, jakbyś przeżywał na nowo, w pełni jego rzeczywistości, cud pierwszego nauczania uczniów Pańskich: zdania

wypowiedziane w obcym języku, ukazujące nową drogę, każdy usłyszał w głębi swego serca, we własnym języku. I przychodzi ci na myśl, ożywiona nowym życiem scena, w której „Partowie i Medowie, i Elamici...”, szczęśliwi, zbliżyli się do Boga. Bruzda, 186.

2. Dlaczego narodził się Kościół?

Bóg Ojciec stworzył świat całkowicie wolną i tajemniczą decyzją swojej mądrości i dobroci. Postanowił podnieść ludzi do uczestnictwa w życiu Bożym, do którego powołuje wszystkich w swoim Synu Jezusie Chrystusie: „Wierzących w Chrystusa postanowił zwołać w Kościół święty”.

Ta «rodzina Boża» konstytuuje się i urzeczywistniana stopniowo w ciągu kolejnych etapów historii ludzkiej, według postanowień Ojca: Kościół więc „zapowiedziany w figurach już od początku świata, cudownie przygotowany w historii narodu

izraelskiego i w Starym Przymierzu, założony <<w czasach ostatecznych>>, został ukazany przez wylanie Ducha, a osiągnięciem swoje wypełnienie w chwale na końcu wieków” (*Lumen gentium*, 2). Zobacz: Katechizm Kościoła Katolickiego, 759.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Kochajmy Pana, Boga Naszego, kochajmy Jego Kościół -pisze święty Augustyn- Jego jako Ojca; jego Kościół jako Matkę. [...] Na co przyda się nie obrażać Ojca, jeżeli On pomści Matkę, którą obrażacie? Święty Cyprian zadeklarował krótko: nie może mieć Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę. Kochać Kościół, 29.

To samo dzieje się w życiu instytucji, w szczególności w życiu Kościoła, który nie jest podporządkowany niedoskonałemu projektowi człowieka, ale zamysłowi Boga.

Odkupienie, zbawienie świata jest dziełem miłości i synowskiej wierności Jezusa Chrystusa (a wraz z Nim i naszej) wierności woli Ojca Niebieskiego, który Go posłał.

Rozmowy z prałatem Escriva, 1.

Kościół jest z Boga i zmierza do jednego celu: zbawienia dusz.

Zbliźmy się do Pana, rozmawiajmy z Nim twarzą w twarz w modlitwie, prośmy Go o przebaczenie naszych nędz osobistych i uczynmy zadośćuczynienie za nasze grzechy i grzechy innych ludzi, którzy być może — w tej atmosferze zamieszania — nie zdają sobie sprawy, jak ciężko obrażają Boga.

Kochać Kościół, 33.

3. A kto założył Kościół?

Do Syna, Jezusa Chrystusa, należy wypełnienie planu zbawienia Ojca, gdy nadejdzie pełnia czasu; To jest powód Jego „misji”. „Pan Jezus rozpoczął swój Kościół od głoszenia

Dobrej Nowiny, to znaczy nadejścia Królestwa Bożego obiecane od wieków w Piśmie Świętym”. Aby wypełnić wolę Ojca, Chrystus zapoczątkował Królestwo Niebieskie na ziemi. Kościół jest Królestwem Chrystusa «obecnym już w tajemnicy».

„Królestwo to zaczyna jaśnieć dla ludzi w słowie, czynach i w obecności Chrystusa”. Przyjęcie słowa Jezusa jest przyjęciem «Królestwa». Ale Kościół narodził się przede wszystkim z całkowitego daru Chrystusa dla naszego zbawienia, uprzedzonego w ustanowieniu Eucharystii i zrealizowanego na krzyżu. «Znakiem tego początku i wzrastania [Kościół] jest krew i woda wypływające z otwartego boku Jezusa ukrzyżowanego» (*Lumen gentium*, 3)

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Chrystus dał swemu Kościołowi pewność nauki, strumień łaski płynącej z sakramentów.

Rozporządził też, aby były osoby, które będą kierować, prowadzić i ciągle przypominać o drodze.

Dysponujemy nieskończonym skarbem wiedzy: Słowem Bożym strzeżonym przez Kościół; łaską Chrystusa, która udzielana jest w sakramentach; świadectwem i przykładem tych, którzy żyjąc w sposób prawy obok nas, swoim życiem umieli wyznaczyć drogę wierności Bogu. *To Chrystus przechodzi*, 34.

Stawaj się coraz bardziej “rzymski”, kochaj tę błogosławioną godność, która zdobi synów jedyne go i prawdziwego Kościoła, bo tak zechciał Jezus Chrystus. *Kuźnia*, 586.

Chrystus żyje w swoim Kościele.

„Jednakże mówię wam prawdę:

Pożyteczne jest dla was moje odejście.

Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošę Go do was". Takie były zamysły Boga: Jezus, umierając na Krzyżu, dał nam Ducha Prawdy i Życia. Chrystus trwa w swoim Kościele: w jego sakramentach, w jego liturgii, w jego nauczaniu, w całej jego działalności. *To Chrystus przechodzi, 102.*

4. W jaki sposób misja Chrystusa trwa na przestrzeni dziejów?

Pan Jezus wyposażył swoją wspólnotę w strukturę, która przetrwa aż do pełnego wypełnienia Królestwa. Przede wszystkim dokonał tego przez wybór Dwunastu, z Piotrem jako ich Głową; Ponieważ reprezentują dwanaście plemion Izraela, stanowią fundament nowego Jeruzalem. Dwunastu i inni uczniowie uczestniczą w misji Chrystusa, w Jego władzy, a także w Jego losie. Przez wszystkie te działania Chrystus przygotowuje i

buduje swój Kościół. Zobacz:
Katechizm Kościoła Katolickiego,
763-765

Jak opowiadają Dzieje Apostolskie, dwunastu apostołów jest najbardziej widocznym znakiem woli Jezusa dla istnienia i misji Jego Kościoła, gwarancją, że nie ma sprzeczności między Chrystusem a Kościołem: są nierozłączni, pomimo grzechów ludzi, którzy tworzą Kościół.

Apostołowie byli świadomi, że ich misja będzie kontynuowana, ponieważ otrzymali ją od Jezusa. Dlatego zatroszczyli się o znalezienie następców, aby powierzona im misja była kontynuowana po ich śmierci, o czym świadczy księga Dziejów Apostolskich. Pozostawili wspólnotę ustrukturyzowaną przez posługę apostolską, pod przewodnictwem prawowitych pasterzy, którzy budują ją i podtrzymują w komunii z Chrystusem i Duchem Świętym, w

której wszyscy ludzie są wezwani do doświadczenia zbawienia ofiarowanego przez Ojca.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Ale co to jest Kościół? Gdzie jest ten Kościół? Wielu chrześcijan, oszołomionych i zgubionych, nie otrzymuje pewnych i jednoznacznych odpowiedzi na te pytania, i dochodzi do tego, że zaczyna wątpić, czy aby te, które Magisterium Kościoła formułowało przez wieki — i które dobre Katechizmy podawały z elementarną precyzją i prostotą — nie przeżyły się i czy nie należałoby ich zastąpić nowymi. [...]

Kościół dziś to ten sam Kościół, który założył Chrystus. I nie może być inny. *Apostołowie i ich następcy są wikariuszami Boga dla kierowania Kościołem, zbudowanym na wierze i Sakramentach wiary. I tak, jak nie*

mają prawa zakładać innego Kościoła tak również nie mogą przekazywać innej wiary ani ustanawiać innych Sakramentów; tylko na Sakramentach, które wypłynęły z boku Chrystusa zawieszzonego na Krzyżu, został zbudowany Kościół (święty Tomasz, S. Th. III, q. 64, a. 2 ad 3).

Kościół ma być rozpoznawany przez owe cztery znaki, zawarte w wyznaniu wiary jednego z pierwszych Soborów, które wyznajemy w Credo Mszy św.: Jeden, Święty, Katolicki i Apostolski. (*Konstantynopolitańskie Wyznanie Wiary*). To są najistotniejsze właściwości Kościoła, wynikające z jego natury, tak jak tego chciał Chrystus. Jako takie są zarazem cechami, znakami, które go odróżniają od jakiegokolwiek innego typu zgromadzenia ludzkiego, choćby i tam słyszało się wymawiane imię Chrystusa. *Kochać Kościół, 2.*

5. Kto należy do Kościoła?

W listach świętego Pawła członkowie Kościoła są pojmowani jako „współobywatele ze świętymi i domownicy Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus” (Ef 2, 19-20).

„Wiernymi są ci, którzy przez chrzest wszczępieni w Chrystusa, zostali ukonstytuowani Ludem Bożym i stawszy się z tej racji na swój sposób uczestnikami kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa, zgodnie z własną pozycją każdego, są powołani do wypełniania posłania, jakie Bóg powierzył Kościołowi w świecie” (Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 204, 1; por. *Lumen gentium*, 31).

«Z racji odrodzenia w Chrystusie wszyscy wierni są równi co do godności i działania, na skutek czego każdy, zgodnie z własną pozycją i

zadaniem, współpracuje w budowaniu Ciała Chrystusa» (Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 208; por. *Lumen gentium*, nr 32). Zobacz: Katechizm Kościoła Katolickiego 871-872.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Wezwanie Boga, charakter Chrztu Św. i łaska sprawiają, że każdy chrześcijanin może i powinien uosabiać w pełni wiarę. Każdy chrześcijanin winien być *alter Christus, ipse Christus* obecny wśród ludzi. [...] „Koniecznym jest raz jeszcze przydanie znaczenia faktowi otrzymanego Chrztu Świętego, to znaczy tego, że zostało się wszczepionym za pośrednictwem tego sakramentu w mistyczne Ciało Chrystusa, jakim jest Kościół... Być chrześcijaninem, być ochrzczone, nie może być uznawane za coś obojętnego czy bez znaczenia, lecz

winno naznaczyć głęboko i szczęśliwie świadomość każdego ochrzczonego” (Encyklika *Ecclesiam suam*, część I). *Rozmowy z prałatem Escriva*, 58.

Z pewnością wy również, widząc w tych dniach tylu chrześcijan wyrażających na tysiąc sposobów swą miłość do Najświętszej Maryji Panny, czujecie bardziej swoją przynależność do Kościoła, czujecie się bardziej braćmi wszystkich swoich braci. To jakby spotkanie rodzinne, w czasie którego dorosłe dzieci, rozdzielone przez życie, spotykają się na nowo u boku swojej matki z okazji jakiegoś święta. I nawet jeśli kiedyś kłóciły się między sobą, traktowały się źle, to w tym dniu - nie; w tym dniu czują się zjednoczone, wszystkie je łączy wspólne uczucie. *To Chrystus przechodzi*, 139.

6. Czy trzeba należeć do Kościoła, aby zostać zbawionym?

Chrystus jest Tajemnicą (Misterium) zbawienia. Zbawczym dziełem Jego świętego i uświęcającego człowieczeństwa jest sakrament zbawienia, który ujawnia się i działa w sakramentach Kościoła (które Kościoły Wschodu nazywają także „świętymi misteriami”). Siedem sakramentów to znaki i narzędzia, za pośrednictwem których Duch Święty rozlewa łaskę Chrystusa - Głowy, w Kościele, który jest Jego Ciałem. Kościół posiada więc i rozdziela łaskę niewidzialną, którą oznacza. Właśnie w tym analogicznym sensie Kościół jest nazywany «sakramentem».

«Kościół jest w Chrystusie jakby sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego» (*Lumen gentium*, 1): Bycie sakramentem

wewnętrznego zjednoczenia ludzi z Bogiem jest pierwszym celem Kościoła. Ponieważ komunია między ludźmi opiera się na zjednoczeniu z Bogiem, Kościół jest także sakramentem *jedności rodzaju ludzkiego*. Taka jedność jest już się w nim zapoczątkowana, ponieważ gromadzi on ludzi «z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków» (Ap 7, 9); Kościół jest równocześnie «znakiem i narzędziem» pełnej realizacji tej jedności, która musi się jeszcze wypełnić.

Jako sakrament Kościół jest narzędziem Chrystusa «powszechnym sakramentem zbawienia» (*Lumen gentium*, 9). W ten sposób Chrystus «ukazuje i zarazem realizuje tajemnicę miłości Boga do człowieka» (*Gaudium et spes*, 45). Innymi słowy, Kościół „jest widzialnym planem miłości Boga do

człowieka”. Zobacz: Katechizm Kościoła Katolickiego, 749; 774-776.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

W Kościele jest różnorodność służb, lecz cel jest tylko jeden: uświęcenie ludzi. I w tym zadaniu uczestniczą w jakiś sposób wszyscy chrześcijanie, dzięki charakterowi otrzymanemu przez sakrament chrztu i bierzmowania. Wszyscy winniśmy czuć się odpowiedzialni za tę misję Kościoła, która jest misją Chrystusa. Ten, kto nie jest gorliwy w zbawieniu dusz, ten kto nie stara się ze wszystkich sił aby imię i nauka Chrystusowa były znane i kochane, nie rozumie apostolskości Kościoła. *Kochać Kościół*, 15.

Nie ma powodu, aby Kościół starał się schlebiać ludziom, ponieważ ludzie — ani pojedynczo ani zbiorowo — nigdy nie dadzą zbawienia wiecznego. Jedynym,

który zbawia jest Bóg. Kochać Kościół, 28.

Pan Nasz Jezus Chrystus, który zakłada Kościół Święty, oczekuje, że członkowie tej społeczności nieustannie podejmować będą wysiłki w zdobywaniu świętości. Nie wszyscy odpowiadają z lojalnością na to wezwanie. I w Oblubienicy Chrystusa równocześnie dostrzega się cudowność drogi zbawienia i nędzę tych, co nią kroczą. Kochać Kościół, 6.

7. Jaka jest tożsamość chrześcijan, Ludu Bożego?

Lud Boży posiada cechy charakterystyczne, które zdecydowanie odróżniają go od ugrupowań religijnych, etnicznych, politycznych czy kulturowych w historii:

- Jest on Ludem Bożym: Bóg nie jest własnością żadnego narodu. To On

nabył dla siebie lud tych, którzy kiedyś nie byli ludem: „wybrane plemię, królewskie kapłaństwo, naród święty” (1 P 2, 9);

- Członkiem tego Ludu staje się człowiek nie przez narodzenie fizyczne, ale przez „narodzenie z wysoka”, „z wody i z Ducha” (J 3, 3-5), to znaczy przez wiarę w Chrystusa i chrzest;

- Zwierzchnikiem (Głową) tego Ludu jest Jezus Chrystus (namaszczony, Mesjasz); ponieważ to samo namaszczenie, czyli Duch Święty, spływa z Głowy na Ciało, dlatego jest on „Ludem mesjańskim”;

- „Udziałem tego Ludu jest godność i wolność synów Bożych, w których sercach Duch Święty mieszka jak w świątyni”;

- „Jego prawem jest nowe przykazanie miłości, tak jak umiłował nas sam Chrystus”. Jest to

„nowe” prawo Ducha Świętego (Rz 8, 2; Ga 5, 25);

- Jest posłany, aby być solą ziemi i światłem świata. „Stanowi dla całego rodzaju ludzkiego potężny załączek jedności, nadziei i zbawienia”.

- „Jego celem jest Królestwo Boże, zapoczątkowane na ziemi przez samego Boga, mające rozszerzać się coraz dalej, aż na końcu wieków dopełnione zostanie również przez Boga” Katechizm Kościoła Katolickiego, 782.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Przyprowadzając cię do Kościoła,
Pan wyrył w twojej duszy
niezniszczalną pieczęć przez chrzest
święty: jesteś dzieckiem Bożym. —
Nie zapominaj o tym. *Kuźnia*, 264.

Bóg przebywa w samej głębi twojej
duszy i mojej, i w głębi dusz

wszystkich ludzi będących w stanie łaski. A przebywa tam po coś: po to, byśmy mieli więcej soli i zdobyli dużo światła, i byśmy umieli rozdzielać te dary Boże — każdy ze swojego miejsca w świecie. A jak możemy rozdzielać te dary Boże? Z pokorą, z pobożnością, ściśle zjednoczeni ze swoją Matką, Kościołem.

— Czy pamiętasz przypowieść o krzewie winnym i latoroślach? Jakże płodna jest latorośl złączona z krzewem winnym! Jakże obfite wydaje grona! A jak nieurodzajna jest latorośl odcięta, która usycha i traci życie! Kuźnia, 932.

Proś Boga, aby w Kościele świętym, naszej Matce, serca wszystkich, jak u początków chrześcijaństwa, były jednym sercem, by do końca wieków naprawdę spełniały się słowa Pisma Świętego: *multitudinis autem credentium erat cor unum et anima*

una — jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. — Mówię do ciebie poważnie: oby przez ciebie nie doznała uszczerbku ta święta jedność. Rozważ to podczas swojej modlitwy! *Kuźnia*, 632.

8. Jaka jest misja Kościoła?

Kościół [...] ze swej natury jest misyjny, posłanym przez Chrystusa do wszystkich narodów, aby czynić je uczniami (por. Mt 28, 19-20; *Ad gentes* 2, 5-6).

Aby wypełnić swoją misję, Duch Święty «uposaża go w rozmaite dary hierarchiczne oraz charyzmatyczne» (*Lumen gentium*, 4). Kościół, wyposażony w dary swego Założyciela i wiernie zachowujący Jego przykazania miłości, pokory i wyrzeczenia, otrzymuje posłanie głoszenia Królestwa Chrystusa i Boga i zapoczątkowania go wśród wszystkich narodów.

Kościół «osiągnie swoje wypełnienie tylko w chwale nieba» (*Lumen gentium*, 48), gdy Chrystus powróci w chwale. Aż do tego dnia «Kościół kontynuuje swoją pielgrzymkę wśród prześladowań świata i pocieszeń Boga» (święty Augustyn, *De civitate Dei*, 18, 51; por. *Lumen gentium*, 8).
Zobacz: Katechizm Kościoła Katolickiego, 767-769.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Jakże dobry jest Chrystus, iż pozostawił swemu Kościołowi sakramenty. – Stanowią one lekarstwo na każdą potrzebę.

– Czcij je i bądź bardzo wdzięczny Panu i Jego Kościołowi. *Droga*, 521.

Nasza Święta Matka Kościół, we wspaniałym rozrachunku miłości, rozsiewa ziarno Ewangelii na całym świecie. Z Rzymu na peryferie.
"Współpracując w tej ekspansji, na

całym świecie, przynieście peryferie Papieżowi, aby cała ziemia była jedną owczarnią i jednym Pasterzem: jednym apostołstwem!" Kuźnia, 638.

Chrześcijanin nie może zatrzymywać się tylko na osobistych problemach, gdyż powinien żyć, mając na uwadze Kościół powszechny, i myśleć o zbawieniu wszystkich dusz. To Chrystus przechodzi, 145.

Powszechność miłości oznacza powszechność apostołstwa; oznacza, że my ze swej strony powinniśmy prawdziwie przekładać na czyny to wielkie pragnienie Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. Przyjaciele Boga, 230.

9. Czym charakteryzuje się Kościół?

Kościół jest „jeden”: ma jednego Pana; wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało,

jest ożywiany przez jednego Ducha, ze względu na jedną nadzieję (por. Ef 4, 3-5), u której kresu zostaną przewyciężone wszystkie podziały.

Kościół jest „święty”: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest "nieskalany, choć złożony z grzeszników". Świętość Kościoła jaśnieje w świętych, a w Maryi już cały jest święty.

Kościół jest „powszechny”: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy. «Kościół ze swej natury jest misyjny» (*Ad gentes*, 2).

Kościół jest „apostolski”: zbudowany jest na trwałych fundamentach „dwunastu Apostołów Baranka” (Ap

21, 14); jest niezniszczalny (por. Mt 16, 18); jest nieomylnie zachowany w prawdzie. Chrystus rządzi nim przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów.

„Jedyny Kościół Chrystusowy, który wyznajemy w Symbolu wiary jako jeden, święty, powszechny i apostołski ... trwa w Kościele powszechnym, rządzonym przez następcę Piotra oraz biskupów pozostających z nim we wspólnocie, choć i poza jego organizmem znajdują się liczne pierwiastki uświęcenia i prawdy” (*Lumen gentium*, 8). Katechizm Kościoła Katolickiego, 866-870.

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Rozważamy misterium Kościoła Jedyne, Święte, Katolickie, Apostolskie. Jest czas by zapytać siebie: Czy podzielam z Chrystusem

jego głód dusz? Modlę się za ten Kościół, którego część stanowią, w którym mam spełnić szczególną misję, której nikt inny nie może spełnić za mnie? Być w Kościele to już jest dużo, ale to nie wystarcza. Winniśmy być Kościołem, ponieważ Matka nasza nigdy nie może być nam obca, daleka naszym najgłębszym myślom. Kochać Kościół, 16.

Bronić jedności Kościoła to żyć w jedności z Chrystusem, który jest naszym krzewem winnym. W jaki sposób? Zwiększając naszą wierność niezmiennej Nauce Kościoła: ponieważ Duch Święty nie był obiecany następcom Piotra, aby przez własne objawienie ogłaszali własną doktrynę, tylko ażeby, przy Jego asystencji, świątobliwie strzegli i wiernie wykładali objawienie przekazane przez Apostołów, czyli depozyt wiary. Jedność zachowamy tak: czcąc tą Naszą Matkę bez skazy,

miłując Rzymskiego Biskupa. Kochać Kościół, 3.

A uznając się za część Kościoła i za zaproszonych, by czuć się braćmi w wierze, odkryjemy w sposób głębszy braterstwo, jakie nas łączy z całą ludzkością. Kościół bowiem został posłany przez Chrystusa do wszystkich narodów i do wszystkich ludów. To Chrystus przechodzi, 139.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/dziewiec-zagadnien-ktore-pozwola-zrozumiec-czym-jest-kosciol/>
(27-03-2025)